

Nr 26.

Ankom till riksdagens kansli den 12 maj 1939 kl. 1 e. m.

*Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av väckt motion
angående tullen å knivar och gafflar.*

(1:a avd.)

I en inom andra kammaren väckt, till bevillningsutskottet hänvisad motion, nr 307, hava herrar *Jonsson* i Eskilstuna och *Janson* i Frändesta hemställt, att riksdagen måtte besluta, att tulltaxan i nedan angivna del erhåller följande ändrade lydelse:

	Knivar, ej särskilt nämnda:	
	icke hopfällbara; lösa blad till knivar, hänförliga till nr 820—821, härunder inbegripna; ävensom bords- och hushållsgafflar:	Tull för 100 kg. kronor
820	av rostfritt järn eller stål, ävensom av annat järn eller stål med skaft av förgylld eller försilvrad metall, ebonit, porslin, pärlemor, elfenben, flodhäst- eller valrosständer eller av celluloid, galalit och andra liknande formbara, konstgjorda ämnen, samt skedar av rostfritt järn eller stål	E 150:—
821	andra	E 50:—

Därest detta yrkande icke av bevillningsutskottet skulle kunna förordas till riksdagen hava motionärerna hemställt, att utskottet måtte föreslå, att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t begär omprövning av tullsätserna på knivar och gafflar, i syfte att bringa dessa tullsätser i överensstämmelse med rimliga krav från de inhemska tillverkarnas sida på skydd mot uppenbar dumping.

Beträffande motiveringen för detta yrkande får utskottet hänvisa till motionen.

Vid behandlingen av motionen har utskottet anlitat byråchefen i generaltullstyrelsen E. Sandquist såsom sakkunnig.

I fråga om tulltaxeringen av de artiklar, som avses i motionen, det vill säga knivar, gafflar och skedar av rostfritt järn eller stål, gäller för närvarande,

att knivar och gafflar av dylikt material draga en tull av 50 kronor för 100 kilogram, därest de icke äro försedda med skaft av viss finare beskaffenhet, i vilket fall de äro belagda med en tull av 150 kronor för 100 kilogram. För skedar utgår tull, om de äro polerade, med 55 kronor för 100 kilogram och i annat fall med 20 kronor för 100 kilogram. Det av motionärerna framlagda förslaget innebär att samtliga ovannämnda artiklar av rostfritt järn eller stål skola åsättas en gemensam tull av 150 kronor för 100 kilogram.

Efter därom i grundlagsenlig ordning framställd begäran har utskottet emottagit ett av kommerskollegium och generaltullstyrelsen gemensamt avgivet utlåtande. Vid detta hava fogats dels ett yttrande av handelskammaren i Stockholm dels ock en promemoria i ärendet av förste byråingenjören i kommerskollegium K. Wickman.

Stockholms handelskammare har ansett, att frågan om en ändring av tullskyddet för rostfria knivar och gafflar borde upptagas till prövning först i samband med en allmän översyn av tulltaxans avdelning för järn- och stålvaror i syfte att ernå en lämpligare tullbeskattning av alla de olika slag av produkter, vilka framställdes av rostfritt järn eller stål. Oberoende härav borde enligt handelskammarens mening en viss ändring av tullbeskattningen av skedar av rostfritt järn eller stål komma till stånd.

Kommerskollegium och *generaltullstyrelsen* hava till en början erinrat om ett av dem år 1937 avgivet utlåtande över en framställning om ökat tullskydd för nu ifrågavarande varor, s. k. kuvertartiklar, i vilket utlåtande ämbetsverken bland annat framhöllo, att starka skäl talade för, att tullsatserna för nämnda varor borde revideras därhän, att åtminstone i vissa fall den inhemska industrien bereddes ett bättre tullskydd. Ämbetsverken hava vidare anfört bland annat följande.

Importpriset för rostfria kuvertartiklar understege för närvarande i vissa fall ganska avsevärt självkostnadspriserna för inom landet tillverkade sådana varor. Från en av de större tillverkarna av sådana artiklar av rostfritt material hade kommerskollegium inhämtat, att detta företags tillverkning av knivar och gafflar under år 1938 avsevärt gått tillbaka. Om en förstärkning av den inhemska industriens konkurrenskraft gentemot importvarorna ansåges önskvärd, syntes detta knappast kunna åstadkommas på annat sätt än genom att industrien i fråga bereddes ett bättre tullskydd. Vid bedömandet av detta spörsmål borde emellertid den omständigheten beaktas, att ett särskiljande överhuvud taget av knivar, gafflar och skedar, tillverkade av rostfritt stål, från dylika artiklar av annat järn eller stål skulle komma att medföra svårigheter i tulltaxeringshänseende, enär någon i det dagliga arbetet praktiskt användbar metod för sådant särskiljande ännu icke förefunnos. Sålunda skulle man vid tulltaxeringen ofta bliva nödsakad att vidtaga omständliga och tidsödande kemiska undersökningar för fastställande av materialets beskaffenhet. Det borde därvid uppmärksammas, att den å importerade knivar förefintliga beteckningen, enligt vilken de skulle utgöras av rostfritt stål, enligt vad erfarenheten visat ofta vore missledande och sålunda icke utan vidare kunde godtagas såsom grundläggande för tulltaxeringen. Även andra synpunkter manade till betänksamhet inför den föreslagna tulltaxeändringen. Dessa hänförde sig till de konsekvenser i handelspolitiskt avseende, som en sådan förändring skulle kunna tänkas medföra.

Under åberopande av vad i utlåtandet anförts hava ämbetsverken avstyrkt bifall till motionerna.

På sätt framgår av ämbetsverkens utlåtande kunna vissa skäl åberopas till stöd för en ändring av tulltaxan i syfte att knivar, gafflar och skedar av rostfritt järn eller stål åsättas högre tull än motsvarande artiklar av vanligt järn eller stål. Enligt vad som uppgivits skulle ett särskiljande av rostfria och icke rostfria kuvertartiklar medföra stora svårigheter i tulltekniskt avseende. Med hänsyn härtill och då en höjning av tullen å de betydande importvaror, om vilka här är fråga, icke torde kunna undgå att få menliga återverkningar i handelspolitiskt avseende, anser sig utskottet i likhet med ämbetsverken icke böra tillstyrka bifall till motionen. Frågan om ändrad tullbeskattnings av ifrågavarande artiklar synes dock vara av sådan betydelse, att den bör ägnas uppmärksamhet vid en kommande, mera allmän översyn av tulltaxan.

Utskottet.

På grund av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att motionen II: 307 av herrar Jonsson i Eskilstuna och Janson i Frändesta, angående tullen å knivar och gafflar, icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 12 maj 1939.

På bevillningsutskottets vägnar:

IVAR ANDERSON.

Närvarande:

från första kammaren: herrar *Johan Bårg, Viktor Larsson, Heiding, Bengtsson, Sjö-dahl, Elon Andersson, Velander, Ekman, Robert Berg* och *Sylwan*; samt

från andra kammaren: herrar *Anderson* i Norrköping, *Lövgren, Björklund, Olsson* i Gävle, *Ericson* i Boxholm, *Johanson* i Huskvarna, *Werner* i Hultsfred, *Hammarlund, Hag-berg* i Malmö och *Jonsson* i Skedsbygd.